

Cartea Geneza și facerea lumii (II)

Textul de memorat: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.” (Psalmii 19:1)

Duminică, 24 mai – Este Pământul plat?

1. **Apocalipsa 7:1;** După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

Apocalipsa 20:7,8; 7. Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat

8. și va ieși din temnița lui, ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.

2. **Iov 26:7-10;** 7. El întinde miazănoaptea asupra golului, și spânzură pământul pe nimic.

8. Leagă apele în norii Săi, și norii nu se sparg sub greutatea lor.

9. Acoperă fața scaunului Său de domnie și Își întinde norul peste el.

10. A tras o boltă pe fața apelor, ca hotar între lumină și întuneric.

Isaia 40:21,22; 21. Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului?

22. El șade deasupra cercului pământului, și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o maramă subțire și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el.

Luni, 25 mai – Creațiunea în literatura veche

3. **Geneza 1-2:4; Capitolul 1** 1. La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.

2. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.

3. Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.

4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.

5. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.

6. Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape."

7. Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.

8. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.

9. Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul!" Și așa a fost.

10. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

11. Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost.

12. Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

13. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.

14. Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;
15. și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.
16. Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.
17. Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului ca să lumineze pământul,
18. să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
19. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.
20. Dumnezeu a zis: "Să mișune apele de viețuitoare și să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului."
21. Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.
22. Dumnezeu le-a binecuvântat și a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ."
23. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.
24. Dumnezeu a zis: "Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târătoare și fiare pământești, după soiul lor." Și așa a fost.
25. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târătoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.
26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ."
27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.
28. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."
29. Și Dumnezeu a zis: "Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.
30. Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde." Și așa a fost.
31. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

Capitolul 2

1. Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor.
2. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
3. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.
4. Iată istoria cerurilor și a pământului, când au fost făcute.

Marti, 26 mai – Geneza și miturile Antichității

4. **Geneza 1:14-19;** 14. Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;
15. și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.
16. Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.
17. Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului ca să lumineze pământul,
18. să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
19. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.

5. **Geneza 2:7,18-24;** 7. Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.
18. Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."
19. Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.
20. Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar pentru om nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească.
21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.
22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.
23. Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi "femeie", pentru că a fost luată din om."
24. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.

Miercuri, 27 mai – Creațiunea și timpul

6. **Geneza 5 și 11; Capitolul 5** 1. Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.
2. I-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvântat și le-a dat numele de "om", în ziua când au fost făcuți.
3. La vârsta de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui și i-a pus numele Set.
4. După nașterea lui Set, Adam a trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice.
5. Toate zilele pe care le-a trăit Adam au fost de nouă sute treizeci de ani; apoi a murit.
6. La vârsta de o sută cincinci ani, Set a născut pe Enos.
7. După nașterea lui Enos, Set a mai trăit opt sute șapte ani și a născut fii și fiice.
8. Toate zilele lui Set au fost de nouă sute doisprezece ani; apoi a murit.
9. La vârsta de nouăzeci de ani, Enos a născut pe Cainan.
10. După nașterea lui Cainan, Enos a mai trăit opt sute cincisprezece ani și a născut fii și fiice.
11. Toate zilele lui Enos au fost de nouă sute cincinci ani; apoi a murit.
12. La vârsta de șaptezeci de ani, Cainan a născut pe Mahalaleel.
13. După nașterea lui Mahalaleel, Cainan a mai trăit opt sute patruzeci de ani; și a născut fii și fiice.
14. Toate zilele lui Cainan au fost de nouă sute zece ani; apoi a murit.
15. La vârsta de șaizeci și cincinci de ani, Mahalaleel a născut pe Iared.
16. După nașterea lui Iared, Mahalaleel a mai trăit opt sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice.
17. Toate zilele lui Mahalaleel au fost de opt sute nouăzeci și cincinci de ani; apoi a murit.
18. La vârsta de o sută șaizeci și doi de ani, Iared a născut pe Enoh.
19. După nașterea lui Enoh, Iared a mai trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice.
20. Toate zilele lui Iared au fost de nouă sute șaizeci și doi de ani; apoi a murit.
21. La vârsta de șaizeci și cincinci de ani, Enoh a născut pe Metusala.
22. După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și a născut fii și fiice.
23. Toate zilele lui Enoh au fost trei sute șaizeci și cincinci de ani.
24. Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.
25. La vârsta de o sută optzeci și șapte de ani, Metusala a născut pe Lameh.
26. După nașterea lui Lameh, Metusala a mai trăit șapte sute optzeci și doi de ani; și a născut fii și fiice.
27. Toate zilele lui Metusala au fost de nouă sute șaizeci și nouă de ani; apoi a murit.
28. La vârsta de o sută optzeci și doi de ani, Lameh a născut un fiu.
29. El i-a pus numele Noe, zicând: "Acesta ne va mângâia pentru osteneala și truda mâinilor noastre, care vin din acest pământ pe care l-a blestemat Domnul."
30. După nașterea lui Noe, Lameh a mai trăit cincisprezece și cincinci de ani; și a născut fii și fiice.
31. Toate zilele lui Lameh au fost de șapte sute șaptezeci și șapte de ani; apoi a murit.

32. Noe, la vârsta de cinci sute de ani, a născut pe Sem, Ham și Iafet.

Capitolul 11

1. Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.
2. Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear; și au descălecat acolo.
3. Și au zis unul către altul: "Haidem! să facem cărămizi și să le ardem bine în foc." Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.
4. Și au mai zis: "Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!"
5. Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.
6. Și Domnul a zis: "Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.
7. Haidem! să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!"
8. Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea.
9. De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.
10. Iată spița neamului lui Sem: La vârsta de o sută de ani, Sem a născut pe Arpașad, la doi ani după potop.
11. După nașterea lui Arpașad, Sem a trăit cinci sute de ani; și a născut fii și fiice.
12. La vârsta de treizeci și cinci de ani, Arpașad a născut pe Șelah.
13. După nașterea lui Șelah, Arpașad a mai trăit patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.
14. La vârsta de treizeci de ani, Șelah a născut pe Eber.
15. După nașterea lui Eber, Șelah a mai trăit patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.
16. La vârsta de treizeci și patru de ani, Eber a născut pe Peleg.
17. După nașterea lui Peleg, Eber a mai trăit patru sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice.
18. La vârsta de treizeci de ani, Peleg a născut pe Reu.
19. După nașterea lui Reu, Peleg a mai trăit două sute nouă ani; și a născut fii și fiice.
20. La vârsta de treizeci și doi de ani, Reu a născut pe Serug.
21. După nașterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute șapte ani; și a născut fii și fiice.
22. La vârsta de treizeci de ani, Serug a născut pe Nahor.
23. După nașterea lui Nahor, Serug a mai trăit două sute de ani; și a născut fii și fiice.
24. La vârsta de douăzeci și nouă de ani, Nahor a născut pe Terah.
25. După nașterea lui Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani; și a născut fii și fiice.
26. La vârsta de șaptezeci de ani, Terah a născut pe Avram, pe Nahor și pe Haran.
27. Iată spița neamului lui Terah: Terah a născut pe Avram, pe Nahor și pe Haran. - Haran a născut pe Lot.
28. Și Haran a murit în fața tatălui său, Terah, în țara în care se născuse, în Ur, în Haldeea. -
29. Avram și Nahor și-au luat neveste. Numele nevestei lui Avram era Sarai, și numele nevestei lui Nahor era Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcâi și Iscâi.
30. Sarai era stearpă: n-avea copii deloc.
31. Terah a luat pe fiul său, Avram, și pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, și pe Sarai, nora sa, nevasta fiului său, Avram. Au ieșit împreună din Ur, din Haldeea, ca să meargă în țara Canaan. Au venit până la Haran și s-au așezat acolo.
32. Zilele lui Terah au fost de două sute cinci ani; și Terah a murit în Haran.

1 Timotei 1:4 și Tit 3:9; 4. și să nu se țină de basme și de înșirări de neamuri fără sfârșit, care dau naștere mai mult la certuri de vorbe decât fac să înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credință, așa fac și acum.

9. Dar de întrebările nebune, de înșirările de neamuri, de certuri și ciorovăieli privitoare la Lege, ferește-te, căci sunt nefolositoare și zadarnice.

Joi, 28 mai – Creațiunea în Scriptură

7. Geneza 1-11; –

Matei 19:4,5; 4. Drept răspuns, El le-a zis: "Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască
5. și a zis: "De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup"?

Marcu 10:6-9; 6. Dar de la începutul lumii "Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.
7. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa.
8. Și cei doi vor fi un singur trup." Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup.
9. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."

Luca 11:50,51; 50. ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor prorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii:
51. de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta!

Ioan 1:1-3; 1. La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
2. El era la început cu Dumnezeu.
3. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.

Faptele 14:15; „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Și noi suntem oameni de aceeași fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeul cel Viu, care a făcut cerul, pământul și marea și tot ce este în ele.

Romani 1:20; În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți;

2 Corinteni 4:6; Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.

Efeseni 3:9; Și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile;

1 Timotei 2:12-15; 12. Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.
13. Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva.
14. Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.
15. Totuși ea va fi mântuită prin nașterea de fii, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.

Iacov 3:9; Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

1 Petru 3:20; Care fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.

Iuda 11, 14; 11. Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!
14. Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: "Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi,

Apocalipsa 2:7; 3:14; 22:2,3; 7. Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: "Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu."

- *texte* -

Studiul 9 – Cartea Geneza și facerea lumii (II)

14. Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: "Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu:
2. În mijlocul pieței cetății și pe cele două maluri ale râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.
3. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.